

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság B...n, a 2017. december 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt ... vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. január 31. napján kihirdetett Kb.I.27/2015/14. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A vádlott részére a 200.000,- (kettőszázezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 20 (húsz) havi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve egy havi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A vádlottal szemben a katonai mellékbüntetés alkalmazását mellőzi.

Egyekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. január 31. napján kihirdetett Kb.I.27/2015/14. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.301.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében, valamint a Btk.164.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő könnyű testi sértés vétségében, ezért - halmazati büntetésül - 200 napi tétel, napi tételenként 2.000,- ft, összesen 400.000,- ft pénzbüntetésre, és 2 évre a törzsászlósi rendfokozatba visszavetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 20 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 25.402,- ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész az ítélet ellen fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosítás, lefokozás katonai büntetés kiszabása céljából. A vádlott és védője egyaránt három napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében súlyosításul lefokozást szabjon ki. Kifejtette azon álláspontját, hogy a vádlottnak a rendfokozatra való méltatlanságát az eddigi elítélései és fenyítései is alátámasztják. Utalt arra, hogy a vádlott több fenyítését is erőszakos cselekmények miatt, vagy indokolatlan fegyverhasználat miatt kapta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.355/2017/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a katonai mellékbüntetés helyett súlyosításul lefokozás katonai büntetést szabjon ki, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. Utalt arra a másodfokú ügyészség, hogy az elsőfokú bíróság megszegte a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor az ügy bíróságra érkezését követően, csak mintegy 10 hónappal később intézkedett a kitűzésre. Utalt azonban arra is, hogy mindez érdemében nem befolyásolta az ügy elbírálását. A fellebbviteli főügyészség indítványozta még a történeti tényállás kiegészítését azzal, hogy a sértett könnyű testi sértés vétsége miatt magánindítványt terjesztett elő. Kifejtette, hogy a felmentésre irányuló védői fellebbezés a bíróságnak az értékelő, mérlegelő tevékenységét támadja, ezért eredményre nem vezethet. Indítványozta további súlyosító körülményként értékelni, hogy a vádlott járőrvezetőként követte el a bűncselekményt. Kifejtette, hogy a vádlott szolgálati viszonya lemondás címén megszűnt, így a továbbiakban fel sem merülhet a szolgálatban történő megtartása.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése részletes, írásbeli indokolását, amelyben a védenccé felmentésére irányuló fellebbezést fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás a Be.351.§ (2) bekezdés a) b) és d) pontjai szerint megalapozatlan, mert a katonai tanács nem oldotta fel azt az ellentmondást, amely a vádlott valamint rendőrtársai illetve a sértett, valamint munkatársai nyilatkozatai között fennáll abban a tekintetben, hogy mi hangzott el a két autóban ülő személyek első találkozásakor. Kifogásolta, hogy a bíróság tényként elfogadta a sértett és társainak azon nyilatkozatát, hogy nem tudták, hogy a másik autóban rendőrök ülnek. Ebben a tekintetben a katonai tanács hiányos adatokból - tehát helytelenül - következtetett. Álláspontja szerint az intézkedés jogalapja a vádlott esetében fennállt, még ha utólag értékelhető úgy is. Az intézkedés, hogy a kényszerítés ilyen foka indokolatlan van. A rendőrnek gyorsan kellett döntenie. A védői álláspont szerint védenccével szemben nem lehetett volna szabad büntetőjárást indítani, hanem a cselekményét fegyelmi eljárásban kellett volna elbírálni.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését annak irányát és indokait fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy a vádlott bűnössége megállapításának feltétele annak tisztázása, hogy a vádlott és a sértett tudattartalma mi volt az első találkozásuknál. Így tudta-e a sértett, hogy rendőr intézkedés alá vonták, illetve, tudta-e a vádlott, hogy a sértett tudomást szerzett a rendőri intézkedésről. Kialakulhatott-e a vádlottban megalapozottan az a tudat, hogy menekülnek előle a sértettek. Ebben a tekintetben azonban az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás hiányos volt, így hiányos maga a tényállás, és az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényekből további tényekre is helytelenül következtetett. Utalt arra, hogy perbeszéde nem a bírói mérlegelés támadására irányul, hiszen bírói mérlegelésre csak akkor kerülhet sor, ha maga a bizonyítás teljes. Itt azonban ez a teljesség nem áll fenn, tehát az elsőfokú katonai tanács nem is került mérlegelési helyzetbe. Utalt arra, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott járőrtársainak vallomásait kirekesztette a bizonyítékok köréből. Magukra a cselekményre külső objektív tanúk nem is nyilatkoztak. Az első találkozásra nincs külső tanú, csak a két autó utasai tudtak nyilatkozni. A bizonyítás hiányossága miatt tehát, mert az elsőfokú bíróság a bizonyítási kísérlet lefolytatására irányuló indítványt elutasította, vagy az

elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására van lehetőség azzal, hogy az elsőfokú bíróságot a megismételt eljárásra vonatkozóan fel kell hívni a korábban elutasított bizonyítás teljesítésére, vagy a hiányos és helytelen következtetést tartalmazó, tehát megalapozatlan tényállás alapján - azt helyesbítse - a vádlottat bizonyítottság hiányában fel kell menteni. Egyebekben a védő az ügyészi indítvány elutasítását kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz. Előadta, hogy jelenleg a ... Kft. alkalmazásában dolgozik B...n, mint értékesítő. Havi nettó jövedelme 161.000,- ft.

A katonai ügyész, a védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre, illetve hatályon kívül helyezésre irányuló védői fellebbezés, indítvány nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során megsértette a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, mert a bíróságra 2015. november 13-én érkezett ügyben csak 2016. szeptember 21-én intézkedett a kitűzésre. Megállapítható ugyanakkor, hogy ez a mulasztás nem volt lényeges hatással az eljárás folytatására. Az elsőfokú katonai tanács az egyéb eljárási szabályokat betartotta.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, vallomását járőrtársai vallomásai támasztották alá. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott tagadó vallomásával, illetve az azt alátámasztó rendőr tanúk vallomásával szemben a sértett, a vele egy autóban utazó további három munkatársa tanúvallomásai, a külső tanú vallomása az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításai, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok adatai alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács ítélete harmadik oldal 5. bekezdésétől a 11. oldal 6. bekezdéséig igen alaposan, és részletesen értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy a vádlott védekezését, a vádlotti vallomást alátámasztó tanúvallomásokat, valamint az általuk írt rendőri jelentésben foglaltakat miért nem fogadta el a tényállás alapjául. A törvényszék katonai tanácsa ítélete 9. oldalán, illetve 10. oldal elején részletesen sorolta fel, hogy a vádlott magatartása, intézkedése - az előjárói által is megállapítottan -, mely pontokon nem felelt meg az előírásoknak, tehát az intézkedés megkezdése vagy véghezvitele során milyen lényeges és nagyobb számú szakszerűtlenséget követett el. Helytállóan utalt arra, hogy a sértettnek és munkatársainak a releváns tények tekintetében következetes, és egymást tartalmilag is alátámasztó vallomásait az objektív tanúk, különösen tanú 10 tanú vallomása is alátámasztotta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottnak a nyilvános ülésen tett nyilatkozata, valamint a beszerzett személyügyi parancs alapján a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: A vádlott szolgálati viszonya a ... Rendőr-főkapitányság vezetőjének 08000-.../2017. Mi. számú parancsa alapján 2017. január 31. -i hatállyal a szolgálati viszonyról való lemondással szűnt meg. A vádlott jelenleg a ... Kft. alkalmazásában B...n dolgozik, havi nettó jövedelme 161.000,- ft." A másodfokú bíróság a történeti tényállást a nyomozati iratok 13. sorszáma alatt található feljelentés tartalma alapján annyiban egészíti ki, hogy: A vádlott a könnyű testi sértés vétsége tekintetében joghatályos magánindítványt terjesztett elő."

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védő fellebbezésében új tényre, új bizonyítékra nem hivatkozott. Megállapítható, hogy a védő által a perbeszédben hivatkozott megalapozatlanság, felderítetlenség, illetve helytelen ténybeli következtetés nem áll fenn. Az elsőfokú bíróság igen alapos és részletes bizonyítási eljárást folytatott le, és a megismert bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte. Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített és a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére, továbbá a megalapozatlanságra hivatkozva az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa akkor sem, amikor a védőnek a bizonyítás kiegészítésére irányuló indítványát elutasította. Logikus érveléssel utalt arra, hogy a védő által indítványozott bizonyításnak a büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából nincs relevanciája. (Elsőfokú ítélet 14. oldal utolsó bekezdés)

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk.301.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében és a Btk.164.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő könnyű testi sértés vétségében megállapította. A katonai tanács ítélete 11. oldal alulról második bekezdésétől a 13. oldal utolsó előtti bekezdéséig fejtette ki a jogi álláspontját, mellyel a másodfokú katonai tanács egyetértett.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

A törvényszék katonai tanácsa ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, melyet a másodfokú katonai tanács a bekövetkezett időmúlásra, valamint a vádlott szolgálati viszonya megszűnésére való utalással, mint további enyhítő körülményekkel egészít ki. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kiváló parancsnoki jellemzéssel rendelkező, és két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodó vádlott esetében lehetőséget látott az elkövetett bűncselekményekre előírt szabadságvesztés büntetés helyett a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. Az elsőfokú bíróság a napi tételek számát a cselekmények tárgyi súlyával arányosan állapította meg. A vádlott szolgálati viszonya megszűnésével azonban anyagi körülményei is romlottak, ezért a napi tétel összege a másodfokú eljárás idején már nem tükrözi megfelelően a személyi, vagyoni, jövedelmi viszonyait. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft pénzbüntetésre enyhítette. A pénzbüntetés megfizetésére - az elsőfokú bíróság ítéletével egyezően - 20 havi részletfizetést engedélyezett, és a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint a vádlottal szemben ez a büntetés is megfelelően szolgálja a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat.

Az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetést is alkalmazott. A vádlott szolgálati viszonya megszűnésével azonban a katonai mellékbüntetés

alkalmazása okafogyottá vált, ezért azt a másodfokú katonai tanács mellőzte. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint azonban ugyanezen körülményre figyelemmel a lefokozásra irányuló ügyészi fellebbezés sem foghat helyt. A Hszt.84.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint, aki a szolgálati viszonyáról lemondott a lemondási idő elteltével elveszti a jogszabályban meghatározott, a hivatásos állomány volt tagja részére a hivatásos szolgálat alapján a szolgálati viszony megszűnését követően is biztosított jogosultságokat. A 31/2015.(VI.16.) BM. rendelet 46.§ (4) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint lemondás esetén az állomány tagja elveszíti jogosultságát a rendfokozat használatára. A vádlott szolgálati viszonyának lemondás címén történő megszüntetésére figyelemmel a lefokozás katonai büntetés kiszabására tehát már nincs törvényi lehetőség.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján -helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. december 1.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. december 1.

Dr.Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül